27/10/2024

Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής ΙΗ΄ Επιστολών

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή ΙΗ΄ Επιστολών, Αποστολικό Ανάγνωσμα: Β΄ Κορ. θ’ 6-11 (27-10-2024)

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ᾽ εὐλογίαις ἐπ᾽ εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι᾽ ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Νεοελληνική Απόδοση

Αδελφοί, όποιος σπέρνει με φειδώ θα έχει λίγη σο-δειά· κι όποιος σπέρνει απλόχερα η σοδειά του θα είναι άφθονη. Ο καθένας ας δώσει ό,τι του λέει η καρδιά του χωρίς να στενοχωριέται ή να εξαναγκάζεται, γιατί «ο Θεός αγαπάει αυτόν που δίνει με ευχαρί-στηση». Ο Θεός έχει τη δύναμη να σας χορηγήσει πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ώστε να είστε πάντοτε σε όλα τελείως αυτάρκεις, και να δίνετε με το παραπάνω για κάθε καλό σκοπό. Το λέει κι η Γραφή: Σκόρπισε, έδωσε στους φτωχούς, η αγαθοεργία του θα παραμένει αιώνια. Κι αυτός που δίνει στο σποριά το σπόρο και το ψωμί για να τραφεί, ας δώσει και ας πληθύνει και το δικό σας σπόρο και ας αυξή-σει τους καρπούς της αγαθοεργίας σας. Ο Θεός θα σας κάνει πλού-σιους σε όλα, για να μπορείτε να δίνετε γενναιόδωρα. Αυτοί που θα πάρουν από μας τη δική σας εισφορά θα ευχαριστούν το Θεό.

Σχολιασμός

Το σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα είναι παρμένο από τη Β΄ προς Κορινθίους επιστολή. Σ’ αυτό ο Απόστολος Παύλος προτρέπει τους πιστούς της τοπικής Εκκλησίας να ανταποκριθούν πρόθυμα και απλόχερα στον έρανο που θα διεξαγόταν υπέρ των πτωχών των Ιεροσολύμων, αναπτύσσει τη μεγάλη αξία της ελεημοσύνης και ταυτόχρονα διαβεβαιώνει πως ο Θεός θα ανταμείψει με πολλές ευλογίες την προσφορά τους.

«Ο σπείρων επ’ ευλογίες επ’ ευλογίες και θερίσει»

«Όποιος σπέρνει αδικία, θερίζει συμφορά. Η τυραννία του πάνω στους άλλους θα τελειώσει. Εκείνος που έχει βλέμμα σπλαχνικό θα ευλογηθεί, γιατί απ’ το δικό του ψωμί δίνει και στον φτωχό» (Παροιμ. 22, 8-9). Ο Απόστολος εμπνέεται από τις πιο πάνω εικόνες του βιβλίου των Παροιμιών και συνδέει την ελεημοσύνη με τη σπορά. Όπως ο γεωργός που σπέρνει με απλοχεριά θα έχει πολλή σοδειά έτσι και ο ελεήμονας άνθρωπος θα έχει απ’ το Θεό πολλές ευλογίες. Άλλωστε ο άνθρωπος που δίνει ελεημοσύνη «θησαυρίζει εν ουρανώ, όπου ούτε σης ούτε βρώσις αφανίζει, και όπου κλέπται ου διορύσσουσιν ουδέ κλέπτουσιν» (Ματθ. 19, 20).

Μιλώντας ο Χριστός για τη Δευτέρα Παρουσία Του και για όσους θα αξιωθούν της δεξιάς μερίδας, είπε : «Δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν. Επείνασα γαρ και εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα και εποτίσατέ με». Και όταν αυτοί Τον ρώτησαν: «Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς και σε θρέψαμε ή να διψάς και σου δώσαμε να πιείς»; Τότε απάντησε: «Σας βεβαιώνω πως αφού τα κάνατε αυτά για έναν από τους άσημους αδελφούς μου, τα κάνατε

για μένα» (πρβλ. Ματθ. 25, 31-40).

Ο ιερός Χρυσόστομος σχολιάζει χαρακτηριστικά: «Όταν (η φιλανθρωπία) ξεχύνεται απλόχερα, εξαφανίζει σαν φωτιά τα αμαρτήματα και μας κάνει δικαίους. Ας μην είμαστε λοιπόν τσιγκούνηδες, αλλά ας σπέρνουμε με απλοχεριά.{...} Αλλά ξοδεύοντας για την κοιλιά σου βέβαια και για να μεθάς και για να κάνεις ασωτίες, δε σκέπτεσαι καθόλου τη φτώχεια, αν όμως χρειασθεί να βοηθήσεις φτωχό, γίνεσαι φτωχότερος από όλους. Και τρέφοντας βέβαια παράσιτους και κόλακες, σαν να δαπανάς από πηγές τόσο πολύ χαίρεσαι, όταν όμως συναντήσεις φτωχό, τότε σε κυριεύει ο φόβος να μη γίνεις φτωχός...» (Υπόμνημα στη Β΄ προς Κορινθίους, Ομιλία ΙΘ΄).

Μόλις ο άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων έγινε Πατριάρχης Αλεξανδρείας, κάλεσε όλους τους κληρικούς της εκεί Εκκλησίας και τους είπε: «Αδελφοί, δεν μου φαίνεται σωστό να φροντίζουμε για άλλα πράγματα, πριν φροντίσουμε για το Χριστό μας. Πηγαίνετε λοιπόν, ερευνήστε σε όλη την πόλη και φέρτε μου γραμμένα τα ονόματα όλων των κυρίων μου». Εκείνοι βέβαια απορούσαν, αφού δεν μπορούσαν να καταλάβουν τί εννοούσε, και όταν τον ρώτησαν να τους εξηγήσει ποιοί είναι οι κύριοί του, απάντησε: «Εκείνους τους οποίους εσείς καλείτε φτωχούς, αυτούς εγώ ονομάζω αφέντες μου, αφού αυτοί μπορούν να μας βοηθήσουν και να μας δώσουν την επουράνια Βασιλεία». (βλ. Βίο αγ. Ιωάννου του Ελεήμονος, Μέγας Συναξαριστής, 12 Νοεμβρίου).

Ιδιαίτερα συγκινητικός και παραδειγματικός είναι και ο βίος του αγίου Πέτρου του τελώνη: Ο άγιος αυτός ήταν πατρίκιος και διοικητής ολόκληρης της Αφρικής. Μια μέρα κάποιος φτωχός τον πίεζε φορτικά για να του δώσει ελεημοσύνη και εκείνος, που ήταν ιδιαίτερα σκληρός και θυμώδης, αγανάκτησε και του πέταξε ένα ψωμί πάνω στο κεφάλι. Σε λίγες μέρες ο πατρίκιος αρρώστησε βαριά και είδε σαν σε όραμα μια ζυγαριά όπου στο δεξί της μέρος δεν βρισκόταν τίποτε άλλο από το προαναφερθέν ψωμί. Όταν συνήλθε από την οπτασία, διένειμε στους φτωχούς όλα τα υπάρχοντά του και μάλιστα πούλησε τον εαυτό του ως δούλο και το αντίτιμο το έδωσε και αυτό στους απόρους (βλ. Βίο αγ. Πέτρου του τελώνη, Μέγας Συναξαριστής, 20 Ιανουαρίου).

Στις μέρες μας, πολλοί συνάνθρωποί μας μαστίζονται από δυσεπίλυτα οικονομικά προβλήματα. Πολλοί για μήνες χωρίς εργασία και με ανήλικα παιδιά να εξαρτούνται από αυτούς, σηκώνουν καθημερινά το δικό τους σταυρό. Στη διπλανή μας πόρτα ίσως κάποιοι βιώνουν ένα μικρό ή μεγάλο δράμα. Ας μην κλεινόμαστε πεισματικά στο καβούκι της εγωκεντρικότητάς μας. Βλέποντας στο πρόσωπό τους τον ίδιο τον Ιησού Χριστό, ας προσφέρουμε κάτι απ΄ το περίσσευμα ή το υστέρημά μας, για μια μικρή έστω ανακούφισή τους. Ας προσπαθήσουμε, έστω και στο

ελάχιστο, να μοιραστούμε μαζί τους ό,τι ο Θεός μας εμπιστεύθηκε. Και αυτό ας το κάνουμε με χαρά: «ιλαρόν γαρ δότην αγαπά ο Θεός».